

Władysław Wiesław Łagodziński (1937–2020)

Fot. Archiwum GUS

Władysław Wiesław Łagodziński urodził się 13 grudnia 1937 r. w Ostrołęce. Wyższe wykształcenie zdobył na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie studiował bibliotekoznawstwo (na tym kierunku w 1961 r. otrzymał dyplom magistra) i socjologię. W 1964 r. podjął na UW studia doktoranckie z zakresu socjologii.

W latach 1968–2011 pracował w Głównym Urzędzie Statystycznym (z wyjątkiem okresu 2004–2006, kiedy był zatrudniony w Urzędzie Statystycznym w Warszawie), najpierw w Departamencie Statystyki Oświaty, Kultury i Spraw Socjalnych, a następnie w Departamencie Badań Społecznych i Demograficznych jako jego wicedyrektor. W 1993 r. został dyrektorem Departamentu Informacji i równocześnie rzecznikiem prasowym GUS. Funkcję rzecznika prasowego pełnił do przejścia na emeryturę w 2004 r. W tym okresie zajmował również stanowiska doradcy Prezesa, dyrektora Biura Informacji i Wydawnictw, zastępcy dyrektora Departamentu Analiz i Udostępniania Informacji i zastępcy dyrektora Sekretariatu Prezesa. Po powrocie do GUS w 2006 r. ponownie objął funkcję rzecznika prasowego. W 2011 r. formalnie zakończył aktywność zawodową, jednak nadal pozostawał czynnym statystykiem.

W czasie pracy w GUS inicjował i organizował badania statystyczne w dziedzinie społecznej, zwłaszcza kultury, edukacji i warunków życia rodzin (m.in. Zintegrowany System Badań Gospodarstw Domowych). Opublikował wiele artykułów, analiz i ekspertyz oraz opracowania monograficzne na ten temat. Inicjował i wdrażał do praktyki badawczej nowe rozwiązania metodologiczne i organizacyjne w zakresie społecznych badań ankietowych. Angażował się w prace komisji do spraw ochrony tajemnicy statystycznej w zakresie udostępniania danych statystycznych. Wniósł znaczący wkład w upowszechnianie informacji statystycznych i promocję badań, w tym Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań w latach 2002 i 2011 oraz Powszechnego Spisu Rolnego w latach 2002 i 2010.

Przyczynił się do reaktywacji Polskiego Towarzystwa Statystycznego w 1981 r. i aktywnie uczestniczył w jego życiu oraz wypełnianiu jego misji. Pełnił odpowiedzialne funkcje we władzach PTS, w tym w Radzie Głównej (w latach 2010–2018 był wiceprezesem) i w oddziale warszawskim, któremu przewodniczył od 2011 r. W 2019 r. otrzymał tytuł honorowego członka PTS. Był inicjatorem i współrealizatorem badania Diagnoza społeczna, a także założycielem i kierownikiem Biura Badań i Analiz Statystycznych przy Radzie Głównej PTS.

Niemal do końca życia propagował edukację statystyczną społeczeństwa. Z wielkim zaangażowaniem popularyzował wyniki prac statystycznych, m.in. w programach publicystycznych, w których niestrudzenie tłumaczył znaczenie informacji statystycznych. Organizował cykliczne seminaria popularnonaukowe w US w Warszawie, na które zapraszał znamienitych prelegentów reprezentujących różne środowiska naukowe i instytucje zajmujące się statystyką. Zasiadał także w komisjach egzaminacyjnych Olimpiady Statystycznej.

Za swoje osiągnięcia został odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotą Odznaką Honorową „Za Zasługi dla Statystyki RP”.

Z „Wiadomościami Statystycznymi” był związany od 1993 r. jako członek Kolegium Redakcyjnego. Wspierał Kolegium wiedzą oraz doświadczeniem socjologa i statystyka. Jego udział w posiedzeniach gwarantował ożywioną wymianę myśli i dogłębną analizę omawianych prac.

Zmarł 18 grudnia 2020 r. w Warszawie. Jego odejście jest dla nas niepowetowaną stratą.